

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/455/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112233181
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112233181.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: X. podnik Z., a.s., so sídlom Z., T. 1, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. O. N., advokátom so sídlom Z., I.. W. Z. X proti odporkyňi X. Z., bytom X. nad O., T. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Mgr. V. O., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.februára 2014, č. k. 17C/182/2013-30 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a nahradiť mu trovy konania v sume 28,13 Eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku v sume 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 11,63 Eur. Vychádzal zo zistenia, že medzi navrhovateľom a odporcom tým, že odporca nastúpil do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestoval v ňom, bola konkludentným spôsobom, t.j. nevýslovne, uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporca cestoval bez platného cestovného lístka, bol povinný podľa § 8 ods. 2, 6 zákona o doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 Eur a postih vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporca si uplatnil 50 Eur tohto postihu, súd rozhodol o tejto časti žalovanej sumy v navrhovateľom uplatnenej výške, rešpektujúc tak zásadu iudex ne eat ultra petita partium - sudca nech nejde nad návrhy strán, vyjadrenú v ustanovení § 153 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona nesplnil, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 Eur. Takisto mu v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 04.06.2012 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 04.06.2012. Za každý z týchto úkon patrí právnenmu zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "vyhláška", odmena vo výške 16,60 Eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2012 bol vo výške 763 eur. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku

trov právneho zastúpenia súd určil v sume 58,15 Eur. Na rozhodovanie o trovách konania aplikoval aj ustanovenie § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdному poplatku a účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 percentám, teda vo výške 11,63 Eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 27,98 Eur /správne malo byť 28,13 Eur/, ktorá sa rovná približnej polovici uplatnenej pohľadávky. Ak by súd neznižil náhradu trov konania navrhovateľa, tieto trovy by prevyšovali samotnú pohľadávku o takmer polovicu. V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,24 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

1 000

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konanie nepresahuje výšku 1 000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 103,74 Eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 87,24 Eur. V pomere k predmetu konania 50,70 Eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú viac ako 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nielen na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkovi uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .